

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi razširjeni senat)

z dne 1. marca 2023*

„Carinska unija – Uredba (EU) št. 952/2013 – Določitev nepreferencialnega porekla nekaterih motornih koles, ki jih proizvaja družba Harley-Davidson – Izvedbeni sklep Komisije, s katerim je zahtevala razveljavitev odločb v zvezi z zavezujočimi informacijami o poreklu, ki so ju sprejeli nacionalni carinski organi – Pojem ‚predelava ali obdelava, ki ni gospodarsko upravičena‘ – Pravica do izjave“

V zadevi T-324/21,

Harley-Davidson Europe Ltd s sedežem v Oxfordu (Združeno kraljestvo),

Neovia Logistics Services International s sedežem v Vilvoordu (Belgija),

ki ju zastopajo O. van Baelen, G. Lebrun, odvetnika, in T. Lyons, KC,

tožeči stranki,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata F. Clotuche-Duvieusart in M. Kocjan, agentki,

tožena stranka,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi razširjeni senat),

ob posvetovanju v sestavi S. Papasavvas, predsednik, J. Svaningsen, M. Jaeger, C. Mac Eochaidh (poročevalec), sodniki, in T. Pynnä, sodnica,

sodna tajnica: I. Kurme, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka,

na podlagi obravnave z dne 21. septembra 2022

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

- 1 Tožeči stranki Harley-Davidson Europe Ltd (v nadaljevanju skupaj s skupino, ki ji pripada: Harley-Davidson) in Neovia Logistics Services International (v nadaljevanju: Neovia) s to tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlagata razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2021/563 z dne 31. marca 2021 o veljavnosti nekaterih odločb v zvezi z zavezujočimi informacijami o poreklu (UL 2021, L 119, str. 117, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), naslovljenega na Kraljevino Belgijo. Evropska komisija je s tem sklepom zahtevala razveljavitev dveh odločb v zvezi z zavezujočimi informacijami o poreklu blaga (v nadaljevanju: odločbi ZIPB), ki sta bili sprejeti v korist družbe Neovia za račun družbe Harley-Davidson v zvezi z uvozom nekaterih kategorij motornih koles, ki jih je družba Harley-Davidson izdelala na Tajskem, v Evropsko unijo prek Belgije.

I. Pravni okvir

- 2 V skladu s členom 1 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL 2013, L 269, str. 1, v nadaljevanju: carinski zakonik) ta uredba vzpostavlja carinski zakonik Unije, ki določa splošna pravila in postopke, ki se uporabljajo za vnos blaga na carinsko območje Unije ali iznos blaga s carinskega območja Unije.
- 3 Naslov II carinskega zakonika, naslovljen „Dejavniki, na podlagi katerih se uporabljajo uvozne ali izvozne dajatve, in drugi ukrepi v zvezi z blagovno menjavo“, med drugim določa pravila za določitev porekla blaga, ki se uporabljajo zlasti za določanje uvoznih dajatev in drugih ukrepov, ki se uporabljajo za določeno blago.
- 4 Natančneje, v skladu s členom 56(1) carinskega zakonika, ki je vključen v navedeni naslov II, uvozna in izvozna dajatev temeljita na skupni carinski tarifi, ostali ukrepi, predpisani v določbah Unije za posebna področja v zvezi z blagovno menjavo, pa se po potrebi uporabljajo v skladu s tarifno uvrstitvijo zadevnega blaga.

A. Poreklo blaga

- 5 Carinski zakonik določa tri kategorije pravil za določitev porekla blaga, in sicer pravila o nepreferencialnem poreklu blaga, pravila o preferencialnem poreklu blaga in pravila za določitev porekla določenega blaga.
- 6 Natančneje, člen 59 carinskega zakonika določa, da člena 60 in 61 določata pravila za opredelitev nepreferencialnega porekla blaga za namene uporabe, prvič, skupne carinske tarife, razen ukrepov iz člena 56(2)(d) in (e), drugič, ukrepov, ki niso tarifni ukrepi, določenih z določbami Unije, ki urejajo posebna področja blagovne menjave, ter tretjič, drugih ukrepov Unije, ki so povezani s poreklom blaga.
- 7 Tako člen 60 carinskega zakonika, ki se nanaša na pridobitev nepreferencialnega porekla blaga, določa:

„1. Za blago, v celoti pridobljeno v posamezni državi ali na ozemlju, se šteje, da ima poreklo navedene države ali ozemlja.

2. Za blago, katerega proizvodnja vključuje več kot eno državo ali ozemlje, se šteje, da ima poreklo države ali ozemlja, kjer je bila v za to opremljenem podjetju opravljena njegova zadnja bistvena, gospodarsko upravičena predelava ali obdelava, katere izid je izdelava novega proizvoda ali ki predstavlja pomembno stopnjo proizvodnje.“

8 V skladu s členom 62 carinskega zakonika se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, ki določajo pravila, po katerih se v skladu s členom 60 za blago, katerega opredelitev nepreferencialnega porekla je potrebna zaradi uporabe ukrepov Unije iz člena 59, šteje, da je bilo v celoti pridobljeno v eni državi ali na enem ozemlju ali da je bila v državi ali na ozemlju v za to opremljenem podjetju opravljena njihova zadnja bistvena, gospodarsko upravičena predelava ali obdelava, katere izid je izdelava novega proizvoda ali ki predstavlja pomembno stopnjo proizvodnje.

9 Komisija je na tej podlagi sprejela Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe št. 952/2013 o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL 2015, L 343, str. 1, v nadaljevanju: DA CZU).

10 Člen 33 DA CZU vsebuje pojasnila v zvezi z predelavo ali obdelavo, ki ni gospodarsko upravičena. Ta člen določa:

„Za kakršno koli predelavo ali obdelavo, opravljeno v drugi državi ali na drugem ozemlju, se šteje, da ni bila gospodarsko upravičena, če se na podlagi razpoložljivih dejstev ugotovi, da je bil namen te operacije izogibanje uporabi ukrepov iz člena 59 [carinskega zakonika, ki se nanaša na uporabo skupne carinske tarife in drugih ukrepov Unije, tarifnih ali netarifnih, v zvezi s poreklom blaga, uvoženega v Unijo].

[...].“

B. Odločbe v zvezi s poreklom

11 Člen 33 carinskega zakonika, ki se nanaša na odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami, določa:

„1. Carinski organi na podlagi zahtevka sprejmejo odločbe v zvezi z zavezujočimi tarifnimi informacijami („odločbe ZTI“) ali odločbe [ZIPB].

[...]

3. Odločbe ZTI ali ZIPB veljajo tri leta od dne, ko začne odločba učinkovati.

[...].“

12 Člen 19 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe št. 952/2013 (UL 2015, L 343, str. 558) vzpostavlja izmenjavo podatkov v zvezi z odločbami ZIPB in v odstavku 1 med drugim določa, da „[c]arinski organi Komisiji vsako četrletje pošljejo ustrezne podatke o odločbah ZIPB“, ki so jih sprejeli.

- 13 Člen 34(11) carinskega zakonika določa:
- „Komisija lahko sprejme sklepe, s katerimi od držav članic zahteva razveljavitev odločb ZTI in ZIPB, da se zagotovi pravilna in enotna tarifna uvrstitev ali opredelitev porekla blaga.“
- 14 Člen 37(2) carinskega zakonika med drugim določa, da Komisija sprejme sklepe, s katerimi od držav članic zahteva razveljavitev odločb ZIPB, in sicer z izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 285(2) carinskega zakonika.
- 15 Iz teh določb izhaja, da lahko na splošno nacionalni carinski organi na zahtevo uvoznikov, ki želijo pridobiti zagotovila glede razlage pravil, ki omogočajo opredelitev nepreferencialnega porekla blaga, uvoženega v Unijo, izdajo odločbe, s katerimi uradno priznajo geografsko poreklo navedenega blaga. Poleg tega lahko Komisija, ki jo ti organi o tem redno obveščajo, če pozneje meni, da navedeni carinski organi niso pravilno določili porekla, od njih zahteva, da razveljavijo sprejete odločbe.

C. Ukrepi trgovinske politike

- 16 V skladu s členom 5, točka 36, carinskega zakonika so „ukrepi trgovinske politike“ netarifni ukrepi, uvedeni kot del skupne trgovinske politike, v obliki določb Unije, ki urejajo mednarodno blagovno menjavo.
- 17 V zvezi s tem je zakonodajalec Unije sprejel Uredbo (EU) št. 654/2014 z dne 15. maja 2014 o izvrševanju pravic Unije za uporabo in uveljavljanje pravil mednarodne trgovine ter spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 3286/94 o določitvi postopkov Skupnosti na področju skupne trgovinske politike za zagotovitev izvrševanja pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja, zlasti tistih, ki so dogovorjena v okviru Svetovne trgovinske organizacije (UL 2014, L 189, str. 50).
- 18 Člen 4(1) Uredbe št. 654/2014 določa, da kadar je potrebno ukrepanje, da se zaščitijo interesi Unije v primerih iz člena 3 te uredbe, Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ustrezne ukrepe trgovinske politike.
- 19 Natančneje, Komisija je na podlagi Uredbe št. 654/2014, zlasti njenega člena 4(1), sprejela Izvedbeno Uredbo (EU) 2018/886 z dne 20. junija 2018 o nekaterih ukrepih trgovinske politike v zvezi z nekaterimi izdelki s poreklom iz Združenih držav Amerike in spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2018/724 (UL 2018, L 158, str. 5).

II. Dejansko stanje

- 20 Vlada Združenih držav Amerike je junija 2018 uvedla dodatne carine v višini 25 % oziroma 10 % na uvoz jekla oziroma uvoz aluminija s poreklom iz Unije (v nadaljevanju: carina, naložena na podlagi člena 232 zakona o širitvi trgovine iz leta 1962), da bi spodbudila in povečala nacionalno proizvodnjo teh izdelkov.
- 21 Komisija je 20. junija 2018 v odgovor na uvedbo carine, naložene na podlagi člena 232 zakona o širitvi trgovine iz leta 1962, sprejela Uredbo 2018/886, ki določa uporabo dodatnih carin na uvoz izdelkov s poreklom iz Združenih držav, ki so naštetih v prilogah I in II k tej uredbi.

- 22 V skladu s členom 2(a) Uredbe 2018/886 in Prilogo I k tej uredbi je bilo določeno, da se za izdelke, ki ustrezajo oznaki nomenklature 8711 50 00, in sicer „[m]otorna kolesa [...] z batnim motorjem in prostornino cilindrov nad 800 cm³“, v prvi fazi uporablja dodatna carina v višini 25 %, in sicer od 22. junija 2018.
- 23 Poleg tega je bila v skladu s členom 2(b) Uredbe 2018/886 in Prilogo II k tej uredbi, ki se ravno tako nanašata na izdelke, ki ustrezajo oznaki nomenklature 8711 50 00, za te izdelke v drugi fazi uvedena dodatna carina v višini 25 %, in sicer v bistvu najpozneje od 1. junija 2021.
- 24 Po objavi Uredbe 2018/886 v *Uradnem listu Evropske unije* je bila družba Harley-Davidson, ameriško podjetje, specializirano za izdelavo motornih koles, torej obveščena o uvedbi dodatne carine na njene izdelke, uvožene v Unijo iz Združenih držav, in sicer v višini 25 % od 22. junija 2018, nato pa še dodatnih 25 % najpozneje od 1. junija 2021, poleg stopnje konvencionalne dajatve v višini 6 %, kar je pomenilo, da bi celotna stopnja dajatve na njena motorna kolesa od 22. junija 2018 znašala 31 %, najpozneje od 1. junija 2021 pa 56 %.
- 25 Družba Harley-Davidson je 25. junija 2018 Securities and Exchange Commission (komisija za vrednostne papirje in borzo, Združene države, v nadaljevanju: SEC) predložila poročilo na obrazcu 8-K (*Form 8-K Current Report*, v nadaljevanju: obrazec 8-K). Namen tega obrazca 8-K je bil obvestiti delničarje družbe o uvedbi dodatne carine, navedene v točki 24 zgoraj, in o njenih posledicah za njeno dejavnost. Družba Harley-Davidson je v tem obrazcu sporočila, da namerava proizvodnjo nekaterih motornih koles, namenjenih trgu Unije, preusmeriti v svoje mednarodne obrate v drugi državi, da bi se izognila zadevnim ukrepom trgovinske politike Unije.
- 26 Družba Harley-Davidson je v obrazcu 8-K navedla zlasti:

„Evropska unija je uvedla carine na različne izdelke, proizvedene v ZDA, med drugim na motorna kolesa Harley-Davidson. Te dajatve, ki so začele veljati 22. junija 2018, so bile naložene kot odgovor na carine, ki so jih Združene države uvedle za jeklo in aluminij, izvožena iz [Unije] v Združene države.

Zato so se carine [Unije] na motorna kolesa Harley-Davidson, izvožena iz Združenih držav, povečale s 6 % na 31 %. Družba Harley-Davidson meni, da bodo te carine povzročile dodatne stroške v višini približno 2200 ameriških dolarjev na motorno kolo, izvoženo iz Združenih držav v [Unijo].

[...]

Družba Harley-Davidson bo za dolgoročno kritje znatnih stroškov te tarifne obremenitve izvedla načrt za preselitev proizvodnje motornih koles, namenjenih v [Unijo] iz Združenih držav, v njene mednarodne obrate, da bi se izognila tarifni obremenitvi. Družba Harley-Davidson predvideva, da bodo za povečanje proizvodnje v mednarodnih tovarnah potrebne dodatne naložbe in da bi lahko trajalo vsaj od 9 do 18 mesecev, preden bo popolnoma dokončano“.

- 27 Po objavi obrazca 8-K je družba Harley-Davidson svojo tovarno na Tajskem izbrala za proizvodni obrat za nekatera svoja motorna kolesa, namenjena za trg Unije.
- 28 Družba Harley-Davidson je želela pridobiti zagotovila v zvezi z določitvijo države porekla motornih koles, proizvedenih v njeni tovarni na Tajskem in namenjenih za trg Unije. Tako sta družbi Harley-Davidson in Neovia, posrednik, ki ji zagotavlja logistične storitve v okviru uvoza

motornih koles v Unijo prek Belgije, 25. januarja 2019 pri belgijskih carinskih organih skupaj vložili prva dva formalna zahtevka za odločbi ZIPB v zvezi z dvema družinama motornih koles. Pozneje so bili vloženi trije drugi zahtevki za odločbe ZIPB v zvezi s tremi drugimi družinami motornih koles.

- 29 Belgijski organi so se 31. januarja 2019 udeležili sestanka s Komisijo glede zahtevkov za odločbe ZIPB v zvezi z uvozom dveh družin motornih koles, sestavljenih v tovarni družbe Harley-Davidson na Tajskem, v Unijo. Po tem sestanku je Komisija podala neformalno mnenje, da zaradi informacij iz obrazca 8-K morda ni izpolnjeno merilo gospodarske upravičenosti v smislu člena 33 DA CZU.
- 30 Belgijski organi so zaprosili za razpravo z državami članicami v zvezi z uporabo člena 33 DA CZU, ki je potekala na sestanku strokovne skupine za carino – sekcija za poreklo 8. aprila 2019. Belgijski organi so na tem sestanku pojasnili, da je prišlo do spremembe države sestavljanja nekaterih motornih koles, ki jih proizvaja družba Harley-Davidson, in da je do te preselitve prišlo po uvedbi dodatnih carin na blago s poreklom iz prejšnje države proizvodnje, in sicer Združenih držav. V zapisniku tega sestanka je navedeno, da „so nekateri pooblaščenca potrdili, da je treba na podlagi razpoložljivih informacij poreklo določiti z uporabo člena 33 DA CZU, drugi pooblaščenca pa niso bili tega mnenja. [Komisija] meni, da se člen 33 lahko uporabi, zlasti ker je proizvajalec v javnih izjavah navedel, da je bil namen preselitve dejavnosti izogniti se uporabi ukrepov v Uniji“. Kljub zahtevam belgijskih organov pa Komisija ni nikoli podala uradnega mnenja glede uporabe člena 33 DA CZU za dejansko stanje v obravnavanem primeru.
- 31 Belgijski carinski organi so 24. junija 2019 na podlagi člena 33(1) carinskega zakonika sprejeli odločbi ZIPB, s katerima so priznali in potrdili, da so nekatere kategorije motornih koles Harley-Davidson, ki so bila uvožena v Unijo in ustrezajo družinama motornih koles iz točke 28 zgoraj, s poreklom iz Tajske. Druge tri zahtevke za odločbe ZIPB, ki so prav tako navedene v točki 28 zgoraj, so pozneje belgijski carinski organi obravnavali enako.
- 32 Belgijski carinski organi so o zadevnih odločbah ZIPB uradno obvestili Komisijo 21. avgusta 2019.
- 33 Komisija je 5. oktobra 2020 belgijske organe obvestila, da namerava od njih zahtevati razveljavitev prvih dveh odločb ZIPB. Belgijski organi so 13. novembra 2020 Komisiji odgovorili, da nasprotujejo taki zahtevi za razveljavitev.
- 34 Komisija je 22. decembra 2020 začela formalni postopek za sprejetje izpodbijanega sklepa. Komisija je 5. marca 2021 osnutek izpodbijanega sklepa predložila vsem nacionalnim delegacijam odbora za carinski zakonik – sekcija za poreklo v okviru svetovalnega postopka in po pisnem postopku. Štiri države članice so poslale pripombe o osnutku izpodbijanega sklepa in nasprotovale mnenju, ki ga je Komisija izrazila v tem osnutku.
- 35 Komisija je 29. marca 2021 odboru za carinski zakonik – sekcija za poreklo poslala zbirno obvestilo, v katerem je navedla, da je 23 držav članic, ki niso podale stališča, tiho soglašalo z osnutkom izpodbijanega sklepa.
- 36 Komisija je 31. marca 2021 sprejela izpodbijani sklep, ki ga je Kraljevini Belgiji vročila 6. aprila 2021 in ki je bil naslednji dan objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, s katerim je od belgijskih organov zahtevala razveljavitev prvih dveh odločb ZIPB.

37 Komisija je v izpodbijanem sklepu navedla:

„(6) Potem ko je Evropska unija objavila ukrepe trgovinske politike, je [družba Harley-Davidson] [SEC] v poročilu na obrazcu 8-K [...], ki ga je predložil[a] 25. junija 2018, obvestil[a], da namerava proizvodnjo nekaterih motornih koles, namenjenih iz Združenih držav Amerike na trg Evropske unije, preusmeriti v svoje mednarodne obrate v drugi državi, da bi se izognil[a] ukrepom trgovinske politike Evropske unije.

(7) Čeprav izogibanje ukrepom trgovinske politike ni nujno edini namen preusmeritve proizvodnje, so pogoji iz prvega odstavka člena 33 [DA CZU] na podlagi razpoložljivih dejstev izpolnjeni. Predelava ali obdelava, opravljena v zadnji državi proizvodnje, se zato ne šteje za gospodarsko upravičeno. [...]

(9) Ker določitev nepreferencialnega porekla motornih koles, zajetih v odločbah ZIPB iz Priloge, ne temelji na pravilu iz tretjega odstavka člena 33 [DA CZU], Komisija meni, da ta določitev nepreferencialnega porekla ni združljiva s členom 60(2) [carinskega] zakonika v povezavi s členom 33 [DA CZU].“

38 Belgijski organi so po sprejetju izpodbijanega sklepa z dopisom z dne 16. aprila 2021, naslovljenim na družbo Neovia, obvestili tožeči stranki, da razveljavljajo pet odločb ZIPB, sprejetih v zvezi z uvozom motornih koles, ki jih je na Tajskem proizvedla družba Harley-Davidson, v Unijo.

III. Predlogi strank

39 Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- izpodbijani sklep razglasi za ničen;
- da smernice carinskim organom Unije glede koristnih posledic, ki jih morajo izpeljati iz sodbe, in načina, kako morajo ravnati, da bi imela učinek;
- odredi ukrepe procesnega vodstva ali pripravljalne ukrepe, za katere meni, da so primerni;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

40 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrne;
- tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

IV. Pravo

A. Pristojnost Splošnega sodišča

41 Komisija trdi, da drugi predlog tožečih strank ni dopusten.

42 Vendar tožeči stranki menita, da bi lahko bilo koristno dati smernice glede načina izvršitve sodbe.

- 43 V zvezi s tem zadostuje opozoriti, da Splošno sodišče v okviru nadzora zakonitosti na podlagi člena 263 PDEU ni pristojno za izrekanje odredb institucijam, organom, uradom in agencijam Unije, tudi če se nanašajo na način izvršitve njegovih sodb (sklepa z dne 22. septembra 2016, Gaki/Komisija, C-130/16 P, neobjavljen, EU:C:2016:731, točka 14, in z dne 19. julija 2016, Trajektna luka Split/Komisija, T-169/16, neobjavljen, EU:T:2016:441, točka 13).
- 44 Zato je treba drugi predlog zavrni zaradi nepristojnosti.

B. Vsebinska presoja

- 45 Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata šest tožbenih razlogov.
- 46 Splošno sodišče meni, da je treba preučiti tretji tožbeni razlog, nato četrti, prvi, drugi, peti in šesti tožbeni razlog.

1. Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastila za razveljavitev, ker naj bi temeljila na napačni razlagi in uporabi člena 33 DA CZU

- 47 Tožeči stranki s tretjim tožbenim razlogom trdita, da je Komisija napačno uporabila pravo pri razlagi člena 33 DA CZU.
- 48 Tožeči stranki zlasti trdita, da je bilo v prejšnjih različicah ureditve določeno, da merilo gospodarske upravičenosti ni izpolnjeno, kadar je „edini cilj“ operacije izogibanje, in da različne jezikovne različice člena 33 DA CZU vedno omenjajo „namen“ v ednini, kar bi bilo treba razumeti vsaj kot „enoten prevladujoči namen“ ali „bistveni namen“. Dodajata, da naj bi sodna praksa Sodišča potrdila, da obstoj kakršnega koli drugega razloga za operacijo, ki ni povezan z izogibanjem, zadostuje za izpolnitev merila gospodarske upravičenosti. V zvezi s tem se sklicujeta zlasti na sodbo z dne 13. decembra 1989, Brother International (C-26/88, EU:C:1989:637), v kateri je Sodišče presodilo, da „preusmeritev sestavljanja iz države proizvodnje sestavnih delov v drugo državo, v kateri se uporabljajo že obstoječe tovarne, sama po sebi ne utemeljuje domneve, da je bil edini cilj te preusmeritve izogibanje določbam, ki se uporabljajo“. Po mnenju tožečih strank jima Komisija ni dala priložnosti, da bi dokazali obstoj drugih namenov, poleg tega pa naj ne bi bilo mogoče ugotoviti, ali je Komisija preučila informacije, ki sta jih predložili belgijskim organom, da bi dokazali izpolnjevanje merila gospodarske upravičenosti.
- 49 V zvezi s tem zadnjim vidikom tožeči stranki trdita, da je odločitev družbe Harley-Davidson, da na Tajskem proizvaja motorna kolesa, namenjena trgu Unije, temeljila na sklopu trdnih in legitimnih tržnih dejavnikov ter ni bila umetna odločitev, katere glavni cilj bi bil izogniti se dodatnim carinam.
- 50 Tožeči stranki primerjata tudi pojem „izogibanje“ v smislu člena 33 DA CZU s pojmi „utaja“, „zloraba“, „manipulacija“ in „obid“, kot so pojasnjeni v sodni praksi. Tako tožeči stranki s sklicevanjem na različne sodbe Sodišča, v katerih so bili ti pojmi obravnavani in pojasnjeni, zlasti v davčnem ali protidampinškem pravu, trdita, da je treba, tudi če je bil glavni namen proizvodnje motornih koles družbe Harley-Davidson, namenjenih Uniji, na Tajskem predvsem izogib dodatnim carinam, preveriti, ali ni nobenega drugega legitimnega gospodarskega namena, na katerem temeljijo operacije preselitve, česar pa Komisija ni storila. Tožeči stranki tudi po analogiji

opozarjata, da je Sodišče večkrat potrdilo, da ima gospodarski subjekt na trgu Unije veliko svobodo in mu je na primer dovoljeno, da svojo dejavnost strukturira tako, da omeji svojo davčno obveznost.

- 51 Tožeči stranki tako menita, da je bilo zaradi načina, kako je Komisija uporabila člen 33 DA CZU, spremenjeno merilo gospodarske upravičenosti, pri čemer je bilo prvotno objektivno merilo spremenjeno v subjektivno merilo. Po mnenju tožečih strank naj bi se z razlago Komisije spremenil namen člena 60(2) carinskega zakonika, zaradi česar naj ne bi bilo več treba ugotoviti porekla na podlagi objektivnih dejavnikov, in sicer narave izvedene operacije, temveč na podlagi subjektivnih dejavnikov, in sicer razlogovanja ali obrazložitve proizvajalca. Presoja „namen“ operacije preselitve pa bi morala temeljiti na objektivni analizi dejavnikov in okoliščin same operacije, ki naj je Komisija ne bi opravila.
- 52 Komisija te trditve izpodbija.
- 53 V obravnavanem primeru je treba preveriti, ali je Komisija s tem, da je izpodbijani sklep sprejela na podlagi člena 33 DA CZU, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da operacije preselitve proizvodnje nekaterih kategorij motornih koles Harley-Davidson, namenjenih za trg Unije, na Tajsko ni mogoče opredeliti kot „gospodarsko upravičene“, ker je bila po mnenju te institucije namenjena izogibanju ukrepom trgovinske politike Unije, ki so bili od leta 2018 sprejeti za izdelke s poreklom iz Združenih držav.
- 54 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso pri razlagi določb prava Unije upoštevati ne le njihovo besedilo, ampak tudi njihov kontekst in cilje, ki jih uresničuje ureditev, katere del so. Zgodovina nastanka določbe prava Unije prav tako lahko razkrije elemente, ki so upoštevni za njeno razlago (glej sodbo z dne 2. septembra 2021, CRCAM, C-337/20, EU:C:2021:671, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 55 V skladu s členom 60(2) carinskega zakonika (glej točko 7 zgoraj) mora biti, da bi se za namene uporabe ukrepov Unije, ki se nanašajo na poreklo uvoženega blaga, država ali ozemlje štela za kraj porekla blaga, na tem kraju zlasti opravljena zadnja bistvena obdelava ali predelava, ki je „gospodarsko upravičena“.
- 56 Člen 33 DA CZU, naslovljen „Predelava ali obdelava, ki ni gospodarsko upravičena“, v prvem odstavku določa, da se „[z]a kakršno koli predelavo ali obdelavo, opravljeno v drugi državi ali na drugem ozemlju, [...] šteje, da ni bila gospodarsko upravičena, če se na podlagi razpoložljivih dejstev ugotovi, da je bil namen te operacije izogibanje uporabi ukrepov“ Unije, ki se nanašajo na poreklo blaga.
- 57 Tako najprej iz besedila člena 33 DA CZU, zlasti iz uporabe izraza „se šteje“ v zadnjem navedenem členu, izhaja, da morajo Komisija in carinski organi Unije v nekaterih okoliščinah, in sicer kadar je bil cilj neke operacije izogniti se uporabi ukrepov iz člena 59 carinskega zakonika, šteti, da pogoj v zvezi z gospodarsko upravičenostjo ne more biti izpolnjen.
- 58 Dalje, natančneje v zvezi z uporabo izraza „je bil namen te operacije izogibanje“ v členu 33 DA CZU, Splošno sodišče meni, da je treba uporabo pojma „namen“ v ednini v položajih, v katerih bi izvedba določene operacije preselitve imela več namenov, razumeti, kot da se nanaša na zamisel „glavnega“ ali „prevladujočega namena“. Zato je mogoče, da ta namen ni edini, ampak mora biti odločilen pri odločitvi za preselitev proizvodnje v drugo državo ali na drugo ozemlje.

- 59 Iz člena 33 DA CZU in zlasti iz sklicevanja na „ukrepe iz člena 59“ carinskega zakonika v povezavi z uvodno izjavo 21 DA CZU in prečiščenim osnutkom delegiranega akta, ki ga je Komisija predložila pred sprejetjem DA CZU, pa izhaja, da se člen 33 DA CZU uporablja, kadar je Unija sprejela ukrepe trgovinske politike. Ti ukrepi trgovinske politike so lahko tarifni ukrepi, kot so ti, ki so bili sprejeti v obravnavanem primeru, in sicer dodatne carine za določeno blago s poreklom iz Združenih držav, uvedene z Uredbo 2018/886 na podlagi člena 4(1) Uredbe št. 654/2014.
- 60 Tako je namen člena 33 DA CZU zagotoviti polno izvajanje ukrepov trgovinske politike Unije s tem, da se za blago, na katero se nanašajo taki ukrepi, prepreči pridobitev novega porekla, če je bil glavni ali prevladujoči namen operacije, kot je preusmeritev proizvodnje v drugo državo ali na drugo ozemlje, izogniti se uporabi navedenih ukrepov.
- 61 Nazadnje, uporaba izraza „na podlagi razpoložljivih dejstev“ v členu 33 DA CZU se nanaša na dejstva, ki so na voljo organu, pristojnemu za preverjanje, ali je bil namen operacije preselitve izogibanje uporabi ukrepov Unije v zvezi s poreklom blaga.
- 62 Iz navedenega izhaja, da je treba člen 33 DA CZU razlagati tako, da je treba, če se na podlagi razpoložljivih dejstev izkaže, da je bil glavni ali prevladujoči namen operacije preselitve izogibanje uporabi ukrepov trgovinske politike Unije, šteti, da ta operacija načeloma ne more biti gospodarsko upravičena.
- 63 Zato mora zadevni gospodarski subjekt predložiti dokaz, da glavni ali prevladujoči namen operacije preselitve ob sprejetju odločitve v zvezi s to preselitvijo ni bil izogibanje uporabi ukrepov trgovinske politike Unije. Tak dokaz pa se razlikuje od naknadnega iskanja gospodarske upravičenosti ali gospodarske racionalnosti te operacije preselitve. Če bi bilo namreč mogoče dokaz, da glavni ali prevladujoči namen preselitve ni bil izogibanje uporabi ukrepov trgovinske politike, izvesti že samo z dokazom obstoja gospodarske upravičenosti, bi to členu 33 DA CZU odvzelo polni učinek.
- 64 V obravnavanem primeru je iz spisa razvidno, da so razpoložljiva dejstva v smislu člena 33 DA CZU trditve, ki jih je družba Harley-Davidson navedla v obrazcu 8-K in so povzete v točki 26 zgoraj, in informacije, ki sta jih tožeči stranki sporočili belgijskim carinskim organom v podporo svojim zahtevkom za odločbe ZIPB.
- 65 Glede informacij, sporočenih belgijskim carinskim organom, tožeči stranki navajata, da sta jeseni 2018 predložili povzetek različnih razlogov, zaradi katerih je bila proizvodnja na Tajskem po njenem mnenju „gospodarsko upravičena“, ta povzetek pa sta 26. marca 2019 oziroma devet mesecev po objavi obrazca 8-K dopolnili z dodatnimi pojasnili.
- 66 Iz analize teh dokumentov, priloženih tej tožbi, izhaja, da sta jih tožeči stranki pripravili v okviru izmenjave mnenj z belgijskimi carinskimi organi, da bi pridobili odločbe ZIPB, s katerimi se priznava tajsko poreklo motornih koles, ki jih proizvaja Harley-Davidson in so namenjena za trg Unije. Ta izmenjava mnenj se je začela septembra 2018 oziroma več mesecev po objavi obrazca 8-K, v katerem je bila javno napovedana zadevna operacija preselitve. Na podlagi teh dokumentov, ki niso bili pripravljene niti pred pripravo obrazca 8-K niti sočasno z njim in ki so bili pripravljene z edinim namenom, da belgijski carinski organi potrdijo tajsko poreklo motornih koles, ki jih proizvaja družba Harley-Davidson, ni mogoče sprejeti dokončne ugotovitve glede tega, ali je odločitev o preselitvi proizvodnje motornih koles, namenjenih trgu Unije, na Tajsko,

dejansko obstajala pred uvedbo dodatnih carin (glej točko 21 zgoraj) oziroma temeljila na popolnoma razumnem gospodarskem razlogovanju, ki ni bilo povezano z uvedbo teh dodatnih carin.

- 67 Iz tega sledi, da je družba Harley-Davidson na podlagi razpoložljivih dejstev, in sicer lastnih trditev družbe Harley-Davidson iz obrazca 8-K, „načrt za preselitev proizvodnje motornih koles, namenjenih v [Unijo] iz Združenih držav, v njene mednarodne obrate“ izvedla „za dolgoročno kritje znatnih stroškov [...] tarifne obremenitve [zaradi uvedbe dodatnih carin]“. Tako je iz obrazca 8-K razvidno, da je bila uvedba dodatnih carin razlog za objavo zadevne odločitve o preselitvi. Tožeči stranki sta poleg tega na obravnavi v odgovor na vprašanje Splošnega sodišča priznali, da je začetek veljavnosti navedenih dodatnih carin „pospešil“ sprejetje odločitve, da se proizvodnja, namenjena trgu Unije, preseli na Tajsko.
- 68 Poleg tega tožeči stranki niti v elementih, ki izhajajo iz njune izmenjave mnenj z belgijskimi carinskimi organi, niti v pisanjih, predloženih v okviru tega postopka, niti v odgovoru na vprašanja Splošnega sodišča na obravnavi nista uspeli dokazati, da je bila odločitev o preselitvi proizvodnje motornih koles Harley-Davidson, namenjenih za trg Unije, na Tajsko sprejeta pred začetkom veljavnosti Uredbe 2018/886 ali da je bila del splošne strategije, namenjene posebej zmanjšanju proizvodnih stroškov motornih koles, namenjenih za trg Unije, s preselitvijo te proizvodnje v Azijo. Tožeči stranki sta se kvečjemu omejili na nejasne in abstraktne trditve, da je družba Harley-Davidson že več let izvajala strategijo za povečanje svoje poslovne prisotnosti zunaj Združenih držav, te trditve pa sta podprli s predložitvijo dokumentov, namenjenih SEC, iz katerih je razvidno le – brez dodatnih pojasnil – da je bila mednarodna rast v bistvu del dolgoročne splošne strategije podjetja.
- 69 Tožeči stranki nista predložili nobenega dokumenta, kot so kopije sklepov upravnega odbora družbe Harley-Davidson, ki bi izkazoval, da je bila konkretna odločitev, da se proizvodnja motornih koles, namenjenih za trg Unije, preseli na Tajsko, sprejeta pred uvedbo zadevnih dodatnih carin. Nasprotno, iz enega od dokumentov, ki sta jih predložili tožeči stranki, navedenega v točki 68 zgoraj, ki nosi datum 28. februar 2019 in je namenjen SEC, izhaja, da se je proizvodnja motornih koles v tovarni na Tajskem začela šele leta 2018 in da je bila ta proizvodnja vsaj do 31. decembra 2018 namenjena izključno nekaterim azijskim trgom, ne pa trgu Unije.
- 70 Vsekakor je treba ugotoviti, da je bil glavni ali prevladujoči namen družbe Harley-Davidson pri tem, da je v obrazcu 8-K navedla le, da se je želela s preselitvijo svoje proizvodnje „izogniti tarifni obremenitvi“, ki je posledica začetka veljavnosti dodatnih carin, izogibanje uporabi teh ukrepov trgovinske politike. Iz cilja in vsebine obrazca 8-K je jasno razvidno, da je bil ta obrazec z datumom 25. junij 2018 kot takojšen odziv na objavo Uredbe 2018/886 objavljen le pet dni po navedeni objavi in tri dni po začetku njene veljavnosti. Splošno sodišče ugotavlja, da obstaja časovno sovpadanje med začetkom veljavnosti Uredbe 2018/886 in napovedjo zadevne operacije preselitve. Tako časovno sovpadanje pa lahko v skladu s sodno prakso utemelji domnevo, da je namen preselitve izogibanje uporabi ukrepov trgovinske politike (glej v tem smislu sodbo z dne 13. decembra 1989, Brother International, C-26/88, EU:C:1989:637, točka 29).
- 71 Iz sodne prakse prav tako izhaja, da mora zato zadevni gospodarski subjekt, če obstaja tako časovno sovpadanje, predložiti dokaz o utemeljenem razlogu, ki ni izogibanje posledicam, ki izhajajo iz zadevnih določb, za izvajanje proizvodnih dejavnosti v državi, v katero je bila proizvodnja preseljena (glej v tem smislu sodbo z dne 13. decembra 1989, Brother International, C-26/88, EU:C:1989:637, točka 29). Kot je bilo navedeno v točkah od 65 do 68 zgoraj, tožečima

strankama ni uspelo predložiti dokaza o utemeljenem razlogu, ki bi obstajal pred objavo ali sočasno z objavo odločitve o preselitvi na Tajsko, s katerim bi bilo mogoče podpreti trditev, da bi ta preselitev lahko imela drugačno utemeljitev kot izogibanje posledicam uvedbe dodatnih carin.

- 72 Zdi se torej, da je bila uvedba dodatnih carin vzrok za zadevno odločitev o preselitvi, ki je bila razkrita z objavo obrazca 8-K, in da je glede na okoliščine ta odločitev vsaj v glavnem ali prevladujoče izhajala iz želje izogniti se finančnemu bremenu zaradi teh dajatev.
- 73 Iz tega izhaja, da Komisija z ugotovitvijo, da je bil glavni namen te preselitve izogibanje ukrepu trgovinske politike, ki ga pomenijo dodatne carine, ni storila napake.
- 74 Zato so vse trditve tožečih strank, ki se nanašajo na obstoj gospodarske upravičenosti zadevne operacije preselitve, brezpredmetne, ker Komisiji take upravičenosti v obravnavanem primeru ni bilo treba preučiti. Enako velja za trditve tožečih strank glede resničnosti in bistvenosti proizvodnih postopkov na Tajskem.
- 75 V zvezi s trditvijo tožečih strank, da je Komisija prvotno objektivno merilo spremenila v subjektivno merilo, zadošča navesti, da ugotovitev iz izpodbijanega sklepa, da je bila operacija preselitve na Tajsko izvedena – vsaj v glavnem – za izogibanje ukrepom trgovinske politike Unije, temelji na objektivnih dokazih. V zvezi s tem se je morala Komisija pri preučitvi ravnanja družbe Harley-Davidson, da bi ugotovila morebitno izogibanje navedenim ukrepom trgovinske politike, namreč opreti na vsa upoštevana in razpoložljiva dejstva. V tem okviru je Komisija lahko presojala strategijo tega podjetja. V zvezi s tem je Komisija upravičeno navedla subjektivne dejavnike, in sicer nagibe, na katerih je temeljila zadevna strategija, saj so ti dejavniki jasno, nedvoumno in objektivno izhajali iz obrazca 8-K. Tako bi lahko v nasprotju s trditvami tožečih strank obstoj namena izogniti se zadevnim ukrepom trgovinske politike pomenil eno od objektivnih dejanskih okoliščin, ki se lahko upoštevajo pri ugotavljanju takega izogibanja.
- 76 Iz navedenega izhaja, da je treba tretji tožbeni razlog zavrniti.

2. Četrty tožbeni razlog: nezakonitost člena 33 DA CZU

- 77 Tožeči stranki v okviru četrtega tožbenega razloga trdita, da je člen 33 DA CZU nezakonit, ker presega okvir zakonodaje, ki se lahko sprejme z delegiranim aktom na podlagi člena 290 PDEU, in ker krši načeli pravne varnosti in sorazmernosti.

a) Prvi del četrtega tožbenega razloga: kršitev člena 290 PDEU

- 78 Tožeči stranki trdita, da člen 33 DA CZU ne glede na to, kako je treba to določbo razlagati, presega meje delegirane zakonodaje. V zvezi s tem v bistvu trdita, da merila „gospodarske upravičenosti“ ni mogoče šteti za merilo, ki zagotavlja več podrobnosti o tem, kako bi bilo treba uporabiti bistveno določbo, ampak da gre, nasprotno, za temeljno pravilo na področju ugotavljanja porekla. Kot tako bi moralo biti pravilo iz člena 33 DA CZU vključeno v primarno pravo, in sicer poleg člena 60(2) carinskega zakonika, ki vsebuje splošno pravilo, na podlagi katerega je mogoče določiti poreklo blaga, ki je bilo predelano v več kot eni državi.
- 79 Komisija te trditve izpodbija.

- 80 Namen možnosti prenosa pooblastil, ki jo določa člen 290 PDEU, je zakonodajalcu omogočiti, da se osredotoči na bistvene elemente zakonodaje in na tiste nebistvene elemente, za katere meni, da jih je primerno zakonsko urediti, pri čemer pa Komisiji poverja nalogo „dopolnjevanja“ nekaterih nebistvenih elementov sprejetega zakonodajnega akta oziroma „spreminjanja“ takih elementov v okviru nanjo prenesenega pooblastila (glej sodbo z dne 11. maja 2017, *Dyson/Komisija*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, točka 58 in navedena sodna praksa).
- 81 Iz tega izhaja, da morajo biti bistvena pravila zadevnega področja sprejeta v temeljni ureditvi in ne morejo biti predmet prenosa pooblastila (glej sodbo z dne 11. maja 2017, *Dyson/Komisija*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, točka 59 in navedena sodna praksa).
- 82 Iz sodna prakse izhaja, da so bistveni elementi temeljne ureditve tisti, za sprejetje katerih je treba opraviti politične odločitve, ki so v pristojnostih zakonodajalca Unije (glej sodbo z dne 11. maja 2017, *Dyson/Komisija*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, točka 61 in navedena sodna praksa).
- 83 Identifikacija elementov nekega področja, ki jih je treba opredeliti kot bistvene, mora temeljiti na objektivnih dejavnikih, ki so lahko predmet sodnega nadzora, pri čemer je treba upoštevati značilnosti in posebnosti zadevnega področja (glej sodbo z dne 11. maja 2017, *Dyson/Komisija*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, točka 62 in navedena sodna praksa).
- 84 V obravnavanem primeru člen 60 carinskega zakonika določa pravila za določitev nepreferencialnega porekla blaga, ki se razlikujejo glede na to, ali je bilo blago pridobljeno v posamezni državi ali na posameznem ozemlju ali pa je njegova proizvodnja vključevala več kot eno državo ali ozemlje. Ti kategoriji pravil sta določeni v odstavku 1 oziroma odstavku 2 tega člena 60.
- 85 Obravnavani primer se nanaša le na drugo kategorijo pravil.
- 86 Poleg tega je Komisija v zvezi s to drugo kategorijo pravil sprejela člen 33 DA CZU na podlagi pooblastila iz člena 62 carinskega zakonika v povezavi s členom 284 carinskega zakonika. Ta člen 62 tako pooblašča to institucijo, da sprejme delegirane akte, da bi v bistvu določila pravila za izvajanje pogojev, določenih v členu 60(2) carinskega zakonika.
- 87 Iz tega izhaja, da je ob upoštevanju splošne sistematike carinskega zakonika pogoj v zvezi z gospodarsko upravičenostjo, preučen v obravnavanem primeru, določen s samim carinskim zakonikom in je le eden od pogojev, določenih z enim od pravil na področju pridobitve nepreferencialnega porekla.
- 88 V tem okviru, kar zadeva obseg pooblastila, ki je Komisiji podeljeno s členom 62 carinskega zakonika, ta določba s tem, da Komisijo pooblašča za „določitev“ pravil, Komisiji dovoljuje, da „dopolni“ carinski zakonik v smislu člena 290 PDEU. Čeprav Komisija s tem členom ni pooblaščena, da spremeni elemente, ki so že bili določeni v carinskem zakoniku, pa ji je nasprotno torej dovoljeno, da dopolni carinski zakonik tako, da razvije elemente, ki jih zakonodajalec ni opredelil, pri tem pa mora upoštevati določbe carinskega zakonika.
- 89 Tako je tudi ob predpostavki, da so pravila za določitev porekla bistveni elementi carinskega zakonika, namen člena 33 DA CZU le dopolniti člen 60 carinskega zakonika z nekaj pojasnili. Zato ni mogoče šteti, da ta člen 33 presega meje pooblastila, ki ga Komisiji daje člen 62 carinskega zakonika, ali da spreminja bistveno pravilo carinskega zakonika.

90 Poleg tega, ker je namen člena 33 DA CZU zgolj zagotoviti – kot je razvidno iz uvodne izjave 21 DA CZU – učinkovito izvajanje ukrepov trgovinske politike, uvedenih na podlagi drugih določb prava Unije, je treba ugotoviti, da sprejetje tega člena kot tako ni pomenilo, da se sprejmejo politične odločitve, ki so v pristojnosti zakonodajalca Unije.

91 Iz navedenega izhaja, da je treba prvi del četrtega tožbenega razloga zavrni.

b) Drugi del četrtega tožbenega razloga: kršitev načel pravne varnosti in sorazmernosti

92 Tožeči stranki trdita, da uvedba tako bistvene spremembe pravnega merila „gospodarske upravičenosti“ z delegiranim aktom ni združljiva s splošnimi načeli prava Unije, zlasti z načeloma pravne varnosti in sorazmernosti.

93 V zvezi s tem trdita, da je Komisija s tem, da je v členu 33 DA CZU štela, da se pri presoji gospodarske upravičenosti operacije preselitve lahko upošteva več razlogov, v to merilo uvedla obliko subjektivnosti, ki ni združljiva z objektivnostjo osnovne uredbe. Trdita tudi, da Komisija ni imela nobenega razloga za razširitev in spremembo merila, kot je bilo opredeljeno v primarnem pravu ali sodni praksi.

94 Komisija tem trditvam oporeka.

95 Splošno sodišče ugotavlja, da trditve tožečih strank temeljijo na predpostavki, da člen 33 DA CZU določa, da se lahko pri ugotavljanju obstoja „gospodarske upravičenosti“ upošteva več razlogov in da ima Komisija izključno diskrecijsko pravico do presoje pomembnosti teh različnih razlogov. Vendar ta predpostavka izhaja iz napačne razlage člena 33 DA CZU.

96 Kot je bilo namreč ugotovljeno v točkah od 54 do 63 zgoraj, člen 33 DA CZU določa, da zadostuje, da je „namen“, torej glavni ali prevladujoči namen preselitve izogibanje uporabi ukrepov trgovinske politike Unije, da bi se lahko štelo, da ta operacija preselitve ni gospodarsko upravičena v smislu zakonodaje, ki se uporablja.

97 Zato je treba ugotoviti, da v nasprotju s trditvami tožečih strank člen 33 DA CZU ne določa tehtanja ali upoštevanja „več razlogov“ za ugotovitev obstoja „gospodarske upravičenosti“, temveč določa le, da taka upravičenost načeloma ne more obstajati pri strategiji, katere namen je predvsem izogibanje uporabi ukrepov trgovinske politike Unije.

98 Zato je treba argumentacijo tožečih strank zavrni.

99 Iz navedenega izhaja, da je treba drugi del četrtega tožbenega razloga in s tem četrti tožbeni razlog v celoti zavrni.

3. Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve in svetovalnega postopka pred sprejetjem izpodbijanega sklepa

100 Tožeči stranki v okviru prvega tožbenega razloga trdita, prvič, da je Komisija bistveno kršila postopek, ker izpodbijani sklep ne vsebuje obrazložitve oziroma vsebuje nezadostno obrazložitev, in drugič, da Komisija ni upoštevala svetovalnega postopka pred sprejetjem izpodbijanega sklepa.

a) Prvi del prvega tožbenega razloga: kršitev obveznosti obrazložitve

- 101 Tožeči stranki trdita, da v izpodbijanem sklepu ni navedeno niti mnenje Komisije glede postopkov sestavljanja, opravljenih na Tajskem, niti njeno mnenje glede razlogov, zaradi katerih je družba Harley-Davidson svoje izdelke proizvajala na Tajskem, niti način, kako je Komisija uporabila merilo gospodarske upravičenosti, tako da naj Splošno sodišče ne bi moglo izvajati nadzora.
- 102 Tožeči stranki trdita tudi, da izpodbijani sklep ne vsebuje pojasnil glede razlogov, iz katerih se stališče Komisije razlikuje od stališča belgijskih carinskih organov, in da razlogovanje iz uvodne izjave 7 navedenega sklepa ni nič več kot peremptorna izjava. V zvezi s tem trdita, da je glede na tehnično naravo področja, znatne naložbe v zvezi s tem in novost sklepa, kot je izpodbijani sklep, jasno razlogovanje še posebej pomembno.
- 103 Komisija tem trditvam oporeka.
- 104 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je obseg obveznosti obrazložitve odvisen od narave zadevnega akta in okvira, v katerem je bil sprejet. Obrazložitev mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, tako da se lahko na eni strani zadevne osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa, da lahko branijo svoje pravice in preverijo, ali je odločitev utemeljena, in da lahko na drugi strani sodišče Unije izvaja nadzor zakonitosti. Ni treba, da se v obrazložitvi podrobno navedejo vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, ker se vprašanje, ali obrazložitev izpolnjuje zahteve iz člena 296 ES, ne nanaša le na besedilo tega člena, ampak tudi na njegov kontekst in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje. Komisija zlasti ni dolžna sprejeti stališča do vseh trditev, ki so jih pred njo navajale zadevne osebe, temveč zanjo zadošča, da navede dejstva in pravne preudarke, ki so bistveni za odločitev (glej sodbo z dne 12. maja 2011, Région Nord-Pas-de-Calais in Communauté d'agglomération du Douaisis/Komisija, T-267/08 in T-279/08, EU:T:2011:209, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 105 V obravnavanem primeru je Komisija v izpodbijanem sklepu in v skladu z izrazi, navedenimi v točki 37 zgoraj, navedla razlog, zakaj za nekatere kategorije motornih koles, ki jih je proizvedla družba Harley-Davidson in so bila v Unijo uvožena iz Tajske, ni mogoče šteti, da imajo poreklo v tej državi, in sicer dejstvo, da ta proizvodnja na Tajskem ni bila gospodarsko upravičena, ker je bil njen glavni namen izogibanje ukrepom trgovinske politike Unije, ki so bili od leta 2018 sprejeti za izdelke s poreklom iz Združenih držav.
- 106 Poleg tega je Komisija v uvodni izjavi 9 izpodbijanega sklepa belgijskim carinskim organom očitala, da niso pravilno uporabili člena 33 DA CZU, saj so v obeh odločbah ZIPB sprejeli Tajsko kot kraj porekla zadevnih motornih koles.
- 107 Izpodbijani sklep v zvezi s tem torej vsebuje zadostno obrazložitev, saj so v njem navedeni razlogi, zakaj je Komisija menila, da so belgijski carinski organi sprejeli odločbi ZIPB, ki nista bili v skladu s carinsko zakonodajo Unije.
- 108 Poleg tega je mogoče ugotoviti, da se nekatere trditve tožečih strank, navedene v točki 102 zgoraj, prekrivajo s kritiko utemeljenosti izpodbijanega sklepa. Obveznost obrazložitve odločb pa je bistvena postopkovna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve. Obrazložitev odločbe pomeni, da je treba izrecno navesti razloge, na katerih temelji ta odločba. Če so ti razlogi napačni, to vpliva na vsebinsko zakonitost odločbe, ne pa na njeno obrazložitev,

ki je lahko zadostna, čeprav so v njej navedeni napačni razlogi (glej sodbo z dne 10. julija 2008, Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 181 in navedena sodna praksa).

109 Iz tega sledi, da je treba prvi del prvega tožbenega razloga zavrniti.

b) Drugi del prvega tožbenega razloga: neupoštevanje svetovalnega postopka pred sprejetjem izpodbijanega sklepa

110 Tožeči stranki trdita, da se je morala Komisija pred sprejetjem izpodbijanega sklepa posvetovati s pristojnim svetovalnim odborom in da je bilo v obravnavanem primeru eno samo pisno posvetovanje z navedenim odborom nezadostno, in to še toliko bolj, ker Komisija ni posredovala nobene dejanske in pravne okoliščine, da bi članom odbora omogočila oblikovanje mnenja. Poleg tega bi morala Komisija po mnenju tožečih strank zaradi okoliščine, da so štiri države članice v okviru pisnega posvetovanja nasprotovale osnutku izpodbijanega sklepa, te pripombe „čim bolj upoštevati“ v smislu člena 4(2) Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL 2011, L 55, str. 13).

111 Komisija te trditve izpodbija.

112 Iz člena 285 carinskega zakonika izhaja, da je odbor za carinski zakonik odbor v smislu Uredbe št. 182/2011. Poleg tega iz člena 37(2), drugi in tretji pododstavek, carinskega zakonika v povezavi s členom 285(2) in (6) navedenega zakonika izhaja, da se odločbe, kot je izpodbijani sklep, s katerimi se od držav članic zahteva razveljavitev odločb ZIPB, sprejmejo po svetovalnem postopku iz člena 4 Uredbe št. 182/2011.

113 Člen 4 Uredbe št. 182/2011, naslovljen „Svetovalni postopek“, določa:

„1. Kadar se uporablja svetovalni postopek, odbor poda svoje mnenje, po potrebi na podlagi glasovanja. Če odbor glasuje, se mnenje sprejme z navadno večino njegovih članov.

2. Komisija odloči o osnutku izvedbenega akta, ki se ga sprejme, pri čemer čim bolj upošteva ugotovitve razprav v okviru odbora in podano mnenje.“

114 Kar zadeva očitke, ki se nanaša na uporabo pisnega postopka v obravnavani zadevi, nobena določba Uredbe št. 182/2011 Komisiji ne prepoveduje izvedbe svetovalnega postopka na ta poseben način. Nasprotno, v členu 3(5) Uredbe št. 182/2011 je izrecno določeno, da se lahko mnenje odbora v okviru svetovalnega postopka pridobi v pisnem postopku.

115 V zvezi z očitkom, da svetovalni odbor pri preučitvi osnutka izpodbijanega sklepa ni imel na voljo zadostnih dejanskih in pravnih okoliščin, je treba navesti, da tožeči stranki tega očitka nista utemeljili in da vsekakor najbolj zadevne države članice niso izrazile nobene kritike v zvezi s tem, tako da ni nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da delegacije niso mogle sprejeti stališč ob poznavanju vseh dejstev. Zato je treba ta očitke zavrniti.

116 V zvezi z upoštevanjem pripomb držav članic, ki naj bi izkazale nasprotovanje osnutku sklepa, je treba poudariti, da zahteva iz člena 4(2) Uredbe št. 182/2011 ni zavezujoča. Tako Komisije, ki ohrani polje proste presoje, ne zavezuje mnenje, ki ga je podal odbor, še manj pa drugačna manjšinska mnenja nekaterih njegovih članov.

- 117 Dikcija „čim bolj upošteva“ v členu 4(2) Uredbe št. 182/2011 namreč poudarja nezavezujočo naravo ugotovitev razprav v okviru odbora, vključno z mnenji, ki so jih podali samo nekateri od njegovih članov, in mnenja, ki ga je navedeni odbor podal na koncu. Če bi bile take ugotovitve ali mnenja zavezujoči, ne bi zadostovalo, da jih Komisija čim bolj upošteva, ker bi lahko izkrivila besedilo in cilj člena 4 Uredbe št. 182/2011, ampak bi morala ravnati v skladu z njimi (glej v tem smislu in po analogiji sklep z dne 9. julija 2019, VodafoneZiggo Group/Komisija, T-660/18, EU:T:2019:546, točka 44). To ugotovitev potrjuje primerjava s postopkom pregleda, določenim v členu 5 te uredbe, saj mora ta postopek, kot je razvidno iz njene uvodne izjave 11, zagotoviti, da Komisija izvedbenih aktov ne more sprejeti, če niso v skladu z mnenjem pristojnega odbora. To pomeni, da mnenje pristojnega odbora ni zavezujoče za Komisijo, če se, kot v obravnavanem primeru, uporabi svetovalni postopek.
- 118 Vendar, kot pravilno poudarjata tožeči stranki, je bilo v sodni praksi že priznano, da obveznost, da se „čim bolj upošteva“, nalaga obveznost obrazložitve v tem smislu, da mora biti Komisija sposobna pojasniti razlike glede na ugotovitve razprav v okviru odbora in podano mnenje (glej v tem smislu in po analogiji sklep z dne 9. julija 2019, VodafoneZiggo Group/Komisija, T-660/18, EU:T:2019:546, točka 47).
- 119 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je bil izpodbijani sklep sprejet ob koncu upravnega postopka, opisanega v točkah 34 in 35 zgoraj. Natančneje, Komisija je osnutek izpodbijanega sklepa posredovala delegacijam odbora, ki mu je bila zadeva predložena 5. marca 2021, štiri države članice pa so poslale pripombe, ki nasprotujejo stališču Komisije v tem osnutku.
- 120 Iz zbirnega obvestila, ki ga je Komisija 29. marca 2021 naslovila na odbor za carinski zakonik – sekcija za poreklo (glej točko 34 zgoraj), je razvidno, da se 23 držav članic ni opredelilo do osnutka izpodbijanega sklepa. Velika večina delegacij je torej tiho soglašala z navedenim osnutkom izpodbijanega sklepa na podlagi člena 3(5) Uredbe št. 182/2011, tako da je mnenje odbora o osnutku izpodbijanega sklepa mogoče šteti za pozitivno mnenje, glede katerega torej ni bilo razlik, ki bi jih morala Komisija pojasniti.
- 121 Iz zapisnika sestanka strokovne skupine za carino – sekcija za poreklo z dne 20. aprila 2021 je razvidno, da so od štirih delegacij, ki so nasprotovale osnutku izpodbijanega sklepa, vsaj tri predstavile natančne in podrobne pomisleke.
- 122 Natančneje, te delegacije so izrazile pridržke glede vprašanja neobstoja preučitve splošne gospodarske racionalnosti operacije preselitve v osnutku izpodbijanega sklepa in vprašanja, ali je treba pojem „namen“ v smislu člena 33 DA CZU razumeti tako, da se nanaša na enoten cilj ali izključni namen, in ne le tako, da se nanaša na enega od namenov.
- 123 Tako so ti pridržki lahko zajeti s pojmom „ugotovitve razprav v okviru odbora“ v smislu člena 4(2) Uredbe št. 182/2011, ki jih mora Komisija „čim bolj upoštevati“ v smislu te določbe.
- 124 Vendar iz uvodne izjave 7 izpodbijanega sklepa izhaja, da „[č]eprav izogibanje ukrepom trgovinske politike ni nujno edini namen preusmeritve proizvodnje, so pogoji iz prvega odstavka člena 33 [DA CZU] na podlagi razpoložljivih dejstev izpolnjeni“.
- 125 S tem je Komisija implicitno, vendar nujno odgovorila na vprašanje, ali je treba pojem „namen“ v smislu člena 33 DA CZU razumeti tako, da se nanaša na enega od namenov, pri čemer je menila, da lahko ta namen torej soobstaja z drugimi nameni. Poleg tega je implicitno, vendar

nujno upravičeno menila, da se po tem, ko je dokazala, da je glavni ali prevladujoči namen operacije preselitve izogibanje uporabi ukrepov trgovinske politike Unije, ni treba opredeliti do vprašanja splošne gospodarske racionalnosti zadevne operacije preselitve.

- 126 Iz navedenega izhaja, da je treba drugi del prvega tožbenega razloga in s tem prvi tožbeni razlog v celoti zavrniti.

4. Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji

- 127 Tožeči stranki trdita, da izpodbijani sklep temelji na očitni napaki pri presoji upoštevanih dejstev, ker Komisija ni upoštevala vseh okoliščin ter ker okoliščine, vsebina in cilj obrazca 8-K niso bili pravilno presojani.

a) Prvi del drugega tožbenega razloga: neobstoj analize vseh upoštevanih dejstev

- 128 Tožeči stranki Komisiji očitata, da je storila očitno napako pri presoji, ker ni preučila vseh upoštevanih dejstev, zlasti datuma, ko je bila sprejeta odločitev družbe Harley-Davidson o preusmeritvi nekaterih proizvodnih postopkov na Tajsko, poslovnih in gospodarskih razlogov, na katerih je temeljila ta odločitev, ter narave postopkov in operacij, opravljenih na Tajskem.
- 129 Komisija te trditve izpodbija.
- 130 Poudariti je treba, da se trditve tožečih strank nanašajo na vprašanje, ali je Komisija napačno uporabila pravo pri uporabi člena 33 DA CZU, ker ni preučila gospodarske upravičenosti zadevne preselitve. To vprašanje pa je bilo preučeno že v okviru analize tretjega tožbenega razloga.
- 131 V zvezi s tem iz analize, opravljene v točkah od 54 do 63 zgoraj, izhaja, da ker je Komisija na podlagi informacij, ki jih je imela na voljo, pravilno ugotovila, da je bil glavni namen operacije preselitve proizvodnje motornih koles Harley-Davidson, namenjenih trgu Unije, na Tajsko izogibanje uporabi ukrepov trgovinske politike, uvedenih z Uredbo 2018/886, je lahko torej v okviru uporabe člena 33 DA CZU utemeljeno ugotovila, da ta operacija ni bila gospodarsko upravičena, ne da bi bilo treba preučiti dejstva v zvezi z morebitnimi drugimi nameni operacije preselitve.
- 132 Iz tega sledi, da je treba prvi del drugega tožbenega razloga zavrniti.

b) Drugi del drugega tožbenega razloga: očitna napaka pri presoji okoliščin, vsebine in cilja obrazca 8-K

- 133 Tožeči stranki Komisiji očitata, da ni upoštevala okoliščin, v katerih je bil obrazec 8-K objavljen. V zvezi s tem tožeči stranki trdita, da je Komisija prevelik pomen pripisala navedbi, da naj bi zadevna preselitev omogočila „izognitev tarifni obremenitvi“ zaradi dodatnih carin, čeprav je bila ta preselitev utemeljena z drugimi dejavniki. Tožeči stranki tako menita, da je Komisija eni sami izjavi pripisala absolutno dokazno vrednost, ne da bi upoštevala okoliščine, v katerih je bila ta izjava podana, ali javnost, ki ji je bila ta izjava namenjena in katero je nameravala pomiriti, brez kakršnega koli drugega dokaza. Nazadnje, tožeči stranki trdita, da tudi če je bil eden od razlogov za preselitev izogibanje uporabi dodatnih carin, Komisija tega namena ni pretehtala z drugimi nameni zadevne preselitve.

- 134 Komisija tem trditvam oporeka.
- 135 V obravnavanem primeru je družba Harley-Davidson, kot je razvidno iz dejstev, predstavljenih v točkah 24 in 25 zgoraj, v odziv na začetek veljavnosti Uredbe 2018/886 25. junija 2018 komisiji SEC predložila obrazec 8-K, namenjen obveščanju njenih delničarjev o uvedbi dodatne carine na njene izdelke, uvožene v Unijo iz Združenih držav, od 22. junija 2018. V tem obrazcu je družba Harley-Davidson sporočila tudi, da namerava proizvodnjo nekaterih motornih koles, namenjenih trgu Unije, preusmeriti v svoje mednarodne obrate, da bi se izognila zadevnim ukrepom trgovinske politike Unije.
- 136 Natančneje, obrazec 8-K vsebuje to besedilo: „[d]ružba Harley-Davidson bo za dolgoročno obvladovanje znatnih stroškov te tarifne obremenitve izvedla načrt za preselitev proizvodnje motornih koles, namenjenih v [Unijo] iz Združenih držav, v njene mednarodne obrate, da bi se izognila tarifni obremenitvi“.
- 137 Iz tega izhaja, da je bil vsaj eden od razlogov za zadevno preselitev izogibanje uporabi dodatnih carin, česar tožeči stranki ne izpodbijata. Poleg tega je bilo v točkah od 64 do 72 zgoraj ugotovljeno, da je bila ta želja po izogitvi uporabi dodatnih carin glavni ali prevladujoči namen zadevne odločitve o preselitvi.
- 138 Zato Komisiji ni mogoče očitati, da je storila očitno napako pri presoji s tem, da je v izpodbijanem sklepu zatrdila, da „je [družba Harley-Davidson] [SEC] v poročilu na obrazcu 8-K [...], ki ga je predložil[a] junija 2018, obvestil[a], da namerava proizvodnjo nekaterih motornih koles, namenjenih iz Združenih držav [...] na trg [Unije], preusmeriti v svoje mednarodne obrate v drugi državi, da bi se izognil[a] ukrepom trgovinske politike Evropske unije“, „[p]otem ko je [Unija] objavila ukrepe trgovinske politike,“ pri čemer je poudarila, da „[...] izogibanje [zadevnim] ukrepom trgovinske politike ni nujno edini namen preusmeritve proizvodnje [...]“.
- 139 Glede vprašanja, ali bi Komisija morala upoštevati druge dejavnike, kot so okoliščine, cilj obrazca 8-K ali drugi nameni zadevne preselitve, je treba ugotoviti, da se nanaša na vprašanje, ali je Komisija pri razlagi člena 33 DA CZU napačno uporabila pravo s tem, da je svoj sklep utemeljila z ugotovitvijo, da je bil prevladujoči namen te preselitve izogibanje uporabi dodatnih carin, ki je bilo že preučeno in zavrnjeno v okviru analize tretjega tožbenega razloga in prvega dela tega tožbenega razloga.
- 140 Iz navedenega izhaja, da je treba drugi del drugega tožbenega razloga in s tem drugi tožbeni razlog v celoti zavrniti.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev splošnih načel prava Unije in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah

- 141 Tožeči stranki v okviru petega tožbenega razloga trdita, da izpodbijani sklep krši načeli pravne varnosti in legitimnih pričakovanj, načeli nediskriminacije in sorazmernosti, pravico do dobrega upravljanja, svobodo gospodarske pobude in lastninsko pravico.

a) Prvi del petega tožbenega razloga: kršitev načel pravne varnosti in legitimnih pričakovanj

- 142 Tožeči stranki trdita, da izpodbijani sklep ni bil predvidljiv, prav tako pa tudi ne njegova uporaba in učinki, zlasti za belgijske organe, kot naj bi bilo razvidno iz dejstva, da so ti razveljavili pet odločb ZIPB, ki so bile izdane tožečim strankam, in ne le dveh odločb ZIPB, navedenih v izpodbijanem sklepu. Poleg tega trdita, da dejstvo, da Komisija ni razveljavila odločb ZIPB, ko so bile izdane, pomeni ravnanje, ki je ustvarilo legitimna pričakovanja, in opozarjata, da je Sodišče že razsodilo, da je dveletni rok med objavo nepravilne odločbe in poskusom njenega popravka s strani Komisije nerazumen. Trdita tudi, da je v smernicah Komisije o zavezujočih informacijah o poreklu navedeno, da za razveljavitev odločbe ZIPB veljajo pogoji iz člena 22(6) carinskega zakonika v zvezi s pravico do izjave, tako da sta lahko legitimno pričakovali, da bo Komisija v okviru postopka, ki je pripeljal do sprejetja izpodbijanega sklepa, stopila v stik z njima. Nazadnje, tožeči stranki trdita, da ni bilo prevladujočega javnega interesa, ki bi moral prevladati nad njunimi zasebnimi interesi.
- 143 Komisija te trditve izpodbija.
- 144 Odločbe ZIPB, sprejete na podlagi člena 33 carinskega zakonika, so odločbe, s katerimi nacionalni carinski organi v odgovor na zahteve uvoznikov, ki želijo pridobiti zagotovila v zvezi z razlago pravil, ki omogočajo opredelitev porekla uvoženega blaga, potrdijo geografsko poreklo nekaterih izdelkov, uvoženih v Unijo. Namen zavezujoče informacije o poreklu je gospodarskemu subjektu zagotoviti vso varnost, kadar obstaja dvom o geografskem poreklu blaga, uvoženega v Unijo, s čimer se ga za določeno obdobje zaščiti pred vsemi naknadnimi spremembami stališča nacionalnih carinskih organov (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 29. januarja 1998, *Lopez Export*, C-315/96, EU:C:1998:31, točka 28). Vendar namen take informacije ni in gospodarskemu subjektu ne more dokončno zagotoviti, da geografsko poreklo, na katero se nanaša, pozneje ne bo spremenjeno, zlasti zaradi razveljavitve izdane odločbe ZIPB na zahtevo Komisije iz razloga iz člena 34(11) carinskega zakonika, in sicer potrebe po zagotovitvi pravilne določitve porekla blaga.
- 145 Poleg tega je Sodišče že razsodilo, da se na načelo varstva legitimnih pričakovanj ni mogoče sklicevati v zvezi z natančno določbo akta prava Unije, tako da ravnanje nacionalnega organa, pristojnega za izvajanje prava Unije, ki je s tem pravom v nasprotju, pri gospodarskem subjektu ne more ustvariti legitimnega pričakovanja, da bo upravičen do obravnavanja, ki je v nasprotju s pravom Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 7. aprila 2011, *Sony Supply Chain Solutions (Europe)*, C-153/10, EU:C:2011:224, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 146 V obravnavanem primeru je iz analize tretjega tožbenega razloga razvidno, da člen 33 DA CZU dovolj natančno ureja pogoj v zvezi z gospodarsko upravičenostjo predelave ali obdelave. Poleg tega je iz besedila člena 60(2) carinskega zakonika razvidno, da ta določba dovolj natančno ureja druge pogoje, ki jih je treba izpolniti za določitev porekla blaga, uvoženega v Unijo.
- 147 Iz tega sledi, da so belgijski carinski organi, pristojni za uporabo prava Unije, s sprejetjem odločb ZIPB ravnali v nasprotju s pravom Unije in da to ravnanje pri tožečih strankah ni moglo ustvariti legitimnih pričakovanj.
- 148 Vprašanje časa, ki je pretekel med datumom, ko se je Komisija seznanila z obstojem zadevnih odločb ZIPB, in datumom, ko je od belgijskih carinskih organov zahtevala njihovo razveljavitev, ki dejansko spada v okvir tretjega dela tega tožbenega razloga, bo obravnavano v okviru preučitve navedenega dela, ki se nanaša na kršitev pravice do dobrega upravljanja.

- 149 Nazadnje, v zvezi s trditvijo tožečih strank, da sta lahko legitimno pričakovali, da bo Komisija stopila v stik z njima pred sprejetjem izpodbijanega sklepa, za njeno zavrnitev zadostuje ugotovitev, da ta trditev v okviru prvega dela petega tožbenega razloga temelji na razlagi člena 22(6) carinskega zakonika, ki se nanaša le na postopek, ki ga morajo uporabiti nacionalni carinski organi, in ne na postopek, ki ga mora uporabiti Komisija.
- 150 Iz navedenega izhaja, da je treba prvi del petega tožbenega razloga zavrniti.

b) Drugi del petega tožbenega razloga: kršitev načel nediskriminacije in sorazmernosti

- 151 Tožeči stranki trdita, da iz izjav nekdanjega predsednika Komisije, pa tudi takratne komisarke za trgovino, izhaja, da se je na družbo Harley-Davidson poleg drugih ameriških blagovnih znamk posebej ciljalo kot na predmet zadevnih povračilnih dajatev, da bi se izvajal pritisk zlasti na nekatere pristojne ameriške politike, in ne na podlagi objektivnih meril. Dodajata, da je bil učinek izpodbijanega sklepa nesorazmeren glede na želeni cilj in da so obstajale druge, manj obremenilne rešitve ali da bi lahko prejeli zagotovila, na primer opozorilo, da je Komisija predvidela ponovno preučitev razlage merila iz člena 33 DA CZU, ki so jo podali belgijski organi, ter pri tem dobili možnost, da predložita pripombe.
- 152 Komisija tem trditvam oporeka.
- 153 Splošno sodišče ugotavlja, da tožeči stranki v delu, v katerem v bistvu trdita, da sta bili obravnavani diskriminatorno, ker so se na družbo Harley-Davidson poleg drugih ameriških blagovnih znamk posebej nanašale javne izjave visokih uradnikov Unije kot na predmet zadevnih povračilnih dajatev, presegata okvir tega spora.
- 154 Ta očitek tožečih strank se namreč dejansko ne nanaša na izpodbijani sklep, temveč se nanaša neposredno na Uredbo 2018/886, s katero so bile uvedene dodatne carine in ki naj bi po njenem mnenju neupravičeno določila družbo Harley-Davidson. Poleg tega se Uredba 2018/886 vsekakor ne nanaša poimensko na družbo Harley-Davidson, temveč se nanaša med drugim na izdelke, ki ustrezajo oznaki nomenklature 8711 50 00, in sicer na „[m]otorna kolesa [...] z batnim motorjem in prostornino cilindrov nad 800 cm³“. Čeprav taka kategorija izdelkov dejansko ustreza motornim kolesom, ki jih proizvaja družba Harley-Davidson, pa ni mogoče izključiti, da lahko motorna kolesa, ki jih proizvajajo druga podjetja s sedežem v Združenih državah, prav tako spadajo v to kategorijo, ki je objektivno opredeljena brez sklicevanja na posamezno blagovno znamko, kar sta tožeči stranki potrdili na obravnavi z imenovanjem drugega ameriškega proizvajalca.
- 155 V zvezi z vprašanjem sorazmernosti in diskriminatornosti izpodbijanega sklepa zadostuje navesti, da je Komisija z navedenim sklepom zgolj zahtevala, naj nacionalni carinski organi razveljavijo odločbi ZIPB, ker ti odločbi nista bili sprejeti v skladu s pravom Unije. Po eni strani zahteva za uskladitev z zakonodajo, ki se uporablja, ni nesorazmerna. Po drugi strani tožeči stranki nista dokazali niti ne trdita, da se je Komisija odpovedala pravici od nacionalnih organov zahtevati spremembe odločb ZIPB v zvezi z drugim proizvajalcem izdelkov, ki ustrezajo oznaki nomenklature 8711 50 00. Poleg tega nič ne kaže na to, da Komisija v primeru drugih odločb ZIPB, ki niso v skladu s pravom Unije, ne bi ravnala popolnoma enako.
- 156 Iz tega sledi, da je treba drugi del petega tožbenega razloga zavrniti.

c) Tretji del petega tožbenega razloga: kršitev pravice do dobrega upravljanja in pravice do izjave

- 157 Tožeči stranki trdita, da Komisija svojega postopka odločanja ni uporabila nepristransko in da je izpodbijani sklep lahko le političnega izvora. Komisiji očitata tudi, da izpodbijanega sklepa ni sprejela v razumnem roku in da pred sprejetjem navedenega sklepa z njima ni stopila v stik, in to niti prek belgijskih organov. V zvezi s tem tožeči stranki opozarjata, da je pravica do izjave splošno načelo prava Unije, do katerega mora biti upravičen vsak gospodarski subjekt, ne glede na vsebino zakonodaje, ki se uporablja.
- 158 Komisija te trditve izpodbija.
- 159 V skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah ima vsakdo med drugim pravico, da institucije Unije njegove zadeve obravnavajo nepristransko. Ta zahteva nepristranskosti zajema subjektivno nepristranskost v smislu, da noben član zadevne institucije, ki vodi postopek v zadevi, ne sme biti pristranski in ne sme imeti osebnih predsodkov, ter objektivno nepristranskost v smislu, da mora institucija zagotoviti primerna jamstva, da se v zvezi s tem izključi vsak legitimen dvom (glej sodbo z dne 11. julija 2013, Ziegler/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, točka 155 in navedena sodna praksa).
- 160 V obravnavanem primeru je res, da je iz izjav, ki jih je marca 2018 podal nekdanji predsednik Komisije, kot so navedene v tisku, razvidno, da „[je bilo treba uvesti dodatne] dajatve na motorna kolesa Harley-Davidson, kavbojke Levi’s, Bourbon“. Vendar tožeči stranki zgolj iz teh spontanih trditvev ne moreta sklepati, da je Komisija kršila zahtevo po nepristranskosti. Najprej, Komisija se je z izpodbijanim sklepom, sprejetim marca 2021, omejila na to, da je belgijske carinske organe v okviru svojega naknadnega preverjanja odločb ZIPB, ki so jih sprejeli nacionalni carinski organi, pozvala, naj razveljavijo zadevni odločbi ZIPB, ker je Komisija za ti odločbi upravičeno štela, da sta v nasprotju s pravom Unije. Komisija je namreč na podlagi člena 33 DA CZU sprejela izpodbijani sklep zgolj zato, da bi zagotovila pravilno določitev porekla motornih koles, ki jih proizvaja družba Harley-Davidson, tako da ji ni mogoče očitati pristranskosti, ki sta jo navedli tožeči stranki. Poleg tega tožeči stranki nikakor ne navajata nobenega drugega elementa, povezanega s sprejetjem izpodbijanega sklepa, razen splošnih in abstraktnih ugotovitev, ki se nanašajo na domnevno politično voljo za uvedbo zadevnih dodatnih carin, da bi dokazali neobstoje objektivnosti in nepristranskosti Komisije.
- 161 V zvezi s tem je treba spomniti tudi, da člen 41(2)(a) Listine o temeljnih pravicah določa, da pravica do dobrega upravljanja vključuje pravico vsake osebe, da se izjasni pred sprejetjem kakršnega koli posamičnega ukrepa, ki jo prizadene. Pravica do izjave je del pravice do obrambe, ki je splošno načelo prava Unije in ki ga je treba uporabiti, tudi če ni posebne ureditve v zvezi s tem. To načelo zahteva, da morajo imeti naslovniki odločb, ki občutno posegajo v njihove interese, možnost učinkovito izraziti svoja stališča v zvezi z elementi, ki so uporabljeni zoper njih za utemeljitev teh odločb (glej sodbo z dne 28. oktobra 2021, Vialto Consulting/Komisija, C-650/19 P, EU:C:2021:879, točka 122 in navedena sodna praksa).
- 162 Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da mora za to, da bi kršitev pravice do izjave lahko povzročila razglasitev ničnosti zadevnega akta, obstajati možnost, da bi bil izid upravnega postopka lahko drugačen (glej v tem smislu sodbo z dne 5. maja 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, točka 49). Tako mora tožeča stranka s predložitvijo konkretnih elementov ali vsaj trditvev ali indicev, ki so dovolj zanesljivi in natančni, dokazati, da bi bila

odločba Komisije lahko drugačna, kar omogoča konkretno opredelitev kršitve pravice do obrambe (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 29. junija 2006, SGL Carbon/Komisija, C-308/04 P, EU:C:2006:433, točka 98).

- 163 Nazadnje, spoštovanje razumnega roka pri izvajanju upravnega postopka je splošno načelo prava Unije. Poleg tega sodni organ pri ugotavljanju, ali potek upravnega postopka kaže na obstoj izredno zapoznelega ravnanja Komisije, vodi temeljna zahteva pravne varnosti, ki nasprotuje temu, da bi lahko Komisija za nedoločen čas zamujala z izvrševanjem svojih pooblastil (glej sodbo z dne 22. aprila 2016, Francija/Komisija, T-56/06 RENV II, EU:T:2016:228, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 164 Razumnost trajanja postopka se presoja glede na specifične okoliščine vsake zadeve, kot sta zapletenost zadeve in ravnanje strank (glej sodbo z dne 13. junija 2013, HGA in drugi/Komisija, od C-630/11 P do C-633/11 P, EU:C:2013:387, točka 82 in navedena sodna praksa).
- 165 Tretji del petega tožbenega razloga je treba preučiti ob upoštevanju teh načel.

1) Kršitev pravice do izjave

- 166 V zvezi s kršitvijo pravice do izjave med strankami ni sporno, da Komisija tožečima strankama ni omogočila, da predložita pripombe v okviru postopka, v katerem je bil sprejet izpodbijani sklep, ki s tem, da belgijskim organom nalaga, naj razveljavijo prvi dve zadevni odločbi ZIPB, in ker ti nimajo možnosti, da se ne uskladijo s to odredbo, pomeni posamični ukrep, sprejet proti tožečima strankama, ki ju prizadene. Trditve Komisije, da postopek sprejetja izpodbijanega sklepa predvideva le dvostransko izmenjavo med Komisijo in zadevno državo članico, ni mogoče sprejeti ob upoštevanju okoliščine, navedene v točki 161 zgoraj, da se ta pravica uporablja tudi ob neobstoju posebne ureditve. Poleg tega okoliščina, da sta tožeči stranki svoje pripombe lahko podali ali bi jih lahko podali pri belgijskih carinskih organih hkrati pred sprejetjem zadevnih odločb ZIPB, po mnenju Komisije pa tudi med sprejetjem izpodbijanega sklepa in sprejetjem odločbe o dejanski razveljavitvi navedenih odločb ZIPB, ne omogoča ugotovitve, da je Komisija spoštovala svojo obveznost zaslišati tožeči stranki pred sprejetjem izpodbijanega sklepa.
- 167 Vendar lahko ta nepravilnost v obravnavanem primeru povzroči razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa le, če obstaja možnost, da bi bil lahko izid upravnega postopka zaradi te nepravilnosti drugačen, zaradi česar bi bila dejansko kršena pravica do obrambe.
- 168 Komisija pa je s tem, da je v okviru naknadnega preverjanja odločb ZIPB, ki so jih sprejeli nacionalni carinski organi, v izpodbijanem sklepu od belgijskih carinskih organov zahtevala le, naj razveljavijo odločbi ZIPB, s katerima je bil napačno uporabljen člen 33 DA CZU, zgolj uporabila pristojnost, ki jo ima na podlagi člena 34(11) carinskega zakonika, da od države članice zahteva, naj razveljavi odločbe ZIPB, da bi zagotovila pravilno in enotno določitev porekla blaga.
- 169 Izpodbijani sklep vsebuje razlago in uporabo pravila prava Unije, in sicer člena 33 DA CZU, glede katerega je bilo v točkah od 53 do 73 zgoraj ugotovljeno, da ni bila storjena nobena napaka. Tako tudi ob predpostavki, da bi tožeči stranki lahko podali pripombe v okviru postopka, v katerem je bil sprejet izpodbijani sklep, razlaga in uporaba člena 33 DA CZU, ki ju je v tem sklepu podala Komisija, ne bi mogli biti drugačni. Rešitve v zvezi z uporabo člena 33 DA CZU za dejansko stanje v obravnavani zadevi so se razlikovale le zaradi razhajanj pri razlagi tega člena, razvidnih iz izmenjav mnenj med belgijskimi organi in Komisijo, ki jih je ta predložila v odgovor na ukrep procesnega vodstva z dne 30. junija 2022.

170 Vsekakor, kot je bilo že navedeno v točkah 65 in 66 zgoraj, tožeči stranki Splošnemu sodišču nista predložili konkretnih elementov, s katerimi bi bilo mogoče dokazati, da je bila zadevna preselitev upravičena predvsem zaradi preudarkov, ki niso bili povezani z uvedbo dodatnih carin, čeprav nosita dokazno breme, kot je opozorjeno v točki 162 zgoraj.

2) *Kršitev načela razumnega roka*

171 V zvezi z domnevnim neupoštevanjem razumnega roka v okviru upravnega postopka, v katerem je bil sprejet izpodbijani sklep, je treba najprej poudariti, da člen 34(11) carinskega zakonika, ki Komisiji dovoljuje, da od države članice zahteva razveljavitev odločb ZIPB, da bi zagotovila pravilno in enotno določitev porekla blaga, ne določa, kot je pravilno navedla Komisija, nobenega roka, niti okvirnega, za to, da Komisija pregleda odločbe ZIPB, o katerih je bila uradno obveščena v skladu s členom 19 Uredbe 2015/2447 (glej točko 12 zgoraj).

172 Vendar zgolj okoliščina, da Komisiji ni treba upoštevati posebnega roka, v katerem lahko od države članice zahteva razveljavitve odločb ZIPB, ni ovira za to, da sodišče Unije preveri, ali ta institucija ni spoštovala razumnega roka.

173 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da so belgijski carinski organi o zadevnih odločbah ZIPB Komisijo obvestili 21. avgusta 2019 in da je Komisija 5. oktobra 2020 stopila v stik s temi organi, da bi jih obvestila o svoji nameri, da od njih zahteva razveljavitev navedenih odločb.

174 Po izmenjavi mnenj z belgijskimi organi, v okviru katere so ti predložili pripombe v elektronskem dopisu z dne 13. novembra 2020, je Komisija 22. decembra 2020 začela postopek za sprejetje izpodbijanega sklepa, v katerem je zaslišala različne generalne direktorate. Komisija je 5. marca 2021 osnutek izpodbijanega sklepa predložila vsem delegacijam odbora za carinski zakonik – sekcija za poreklo v okviru svetovalnega postopka in po pisnem postopku. Komisija je 29. marca 2021 odboru za carinski zakonik – sekcija za poreklo poslala zbirno obvestilo, nato pa 31. marca 2021 sprejela izpodbijani sklep.

175 Čeprav je med uradno obvestitvijo s strani belgijskih carinskih organov o zadevnih odločbah ZIPB in prvem stikom Komisije s temi organi glede morebitne zahteve za razveljavitev teh odločb preteklo nekaj več kot 13 mesecev, torej vseeno ni mogoče šteti, da je obdobje 16 mesecev, ki je preteklo med navedenim uradnim obvestilom in začetkom formalnega postopka za sprejetje izpodbijanega sklepa, predolgo v okoliščinah, kot so okoliščine v obravnavanem primeru, ki so bile poleg tega zaznamovane z novostjo uporabe pristojnosti Komisije, ki jo ima v skladu s členom 34(11) carinskega zakonika, da od države članice zahteva razveljavitev odločb ZIPB za zagotovitev pravilne in enotne določitve porekla blaga.

176 Poleg tega je treba opozoriti, da je Komisija pozneje sprejela izpodbijani sklep ob koncu upravnega postopka, ki je trajal manj kot štiri mesece, v katerem se je bilo treba posvetovati s številnimi institucionalnimi strankami, ki so lahko predložile pripombe, kar priča o določeni hitrosti.

177 Iz tega sledi, da je treba tretji del petega tožbenega razloga zavrnil.

d) Četrty del petega tožbenega razloga: kršitev svobode gospodarske pobude in lastninske pravice

- 178 Tožeči stranki trdita, da je Komisija člen 33 DA CZU razlagala tako, da gospodarskim subjektom odvzema zakonito izbiro kraja opravljanja njihovih dejavnosti, s čimer naj bi kršila njihovo svobodo gospodarske pobude in lastninsko pravico. Po mnenju tožečih strank kakršno koli poseganje Komisije v poslovne odločitve podjetij ne sme presegati tistega, kar je nujno za doseg legitirnega cilja, in čeprav je nadzor nad trgovinsko in carinsko ureditvijo Unije legitimen cilj, ga je treba uresničevati znotraj strogih meja, da ne bi pomenil samovoljnega poseganja za politične namene.
- 179 Komisija tem trditvam oporeka.
- 180 V zvezi s tem je treba spomniti, da je Sodišče v točkah od 41 do 46 sodbe z dne 22. januarja 2013, *Sky Österreich (C-283/11, EU:C:2013:28)*, opozorilo, da varstvo, podeljeno s členom 16 Listine o temeljnih pravicah, zajema pravico do opravljanja gospodarske ali trgovske dejavnosti, pogodbeno svobodo in svobodno konkurenco. Poleg tega svoboda gospodarske pobude v skladu s sodno prakso Sodišča ni absolutna pravica, ampak jo je treba upoštevati glede na njeno vlogo v družbi. Na podlagi te sodne prakse in glede na besedilo člena 16 Listine o temeljnih pravicah, ki se razlikuje od besedila drugih temeljnih svoboščin iz naslova II Listine o temeljnih pravicah, hkrati pa je blizu besedilu nekaterih določb iz njenega naslova IV, je lahko svoboda gospodarske pobude podvržena širokemu spektru posegov organov javne oblasti, ki lahko v splošnem interesu določijo omejitve za izvajanje gospodarske dejavnosti.
- 181 V skladu s členom 17(1) Listine o temeljnih pravicah ima vsakdo pravico imeti v posesti svojo zakonito pridobljeno lastnino, jo uporabljati, z njo razpolagati in jo komu zapustiti. Lastnina se nikomur ne sme odvzeti, razen v javno korist v primerih in pod pogoji, ki jih določa zakon, vendar le proti pravični in pravočasni odškodnini za njeno izgubo. Poleg tega se uživanje lastnine lahko uredi z zakonom, kolikor je to potrebno zaradi splošnega interesa.
- 182 Ker pravice, zagotovljene s členom 16 in členom 17(1) Listine o temeljnih pravicah, niso absolutne, lahko za njihovo uresničevanje veljajo omejitve, upravičene s cilji v splošnem interesu, ki jih uresničuje Unija. V skladu s členom 52(1) Listine o temeljnih pravicah mora biti kakršno koli omejevanje uresničevanja pravic in svoboščin, določenih v Listini o temeljnih pravicah, predpisano z zakonom, spoštovati bistveno vsebino teh pravic in svoboščin ter biti ob upoštevanju načela sorazmernosti potrebno in dejansko ustrezati ciljem v splošnem interesu, ki jih priznava Unija, ali potrebno zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih.
- 183 V obravnavanem primeru tožeči stranki nista predstavili dejstev, s katerimi bi lahko podprli trditve, ki jih navajata v okviru tega dela in s katerimi bi bilo mogoče dokazati, da je bila z izpodbijanem sklepom nesorazmerno omejena njuna lastninska pravica ali svoboda gospodarske pobude.
- 184 Poleg tega morebitna omejitev teh temeljnih pravic, tudi če bi bila dokazana, po eni strani ne bi bila posledica izpodbijanega sklepa. Taka omejitev, tudi če bi bila dokazana, bi dejansko izhajala iz Uredbe 2018/886, s katero so bile uvedene dodatne carine. Kot je razvidno iz spisa, tožeči stranki v okviru te tožbe nista izpodbijali zakonitosti navedene uredbe. Po drugi strani je treba ugotoviti tudi, da izpodbijani sklep, ker ni bilo dokazano, da je bilo z njim preprečeno, da bi tožeči stranki v Uniji prodajali motorna kolesa, ki jih proizvaja družba Harley-Davidson, ne ovira

nesorazmerno uresničevanja pravice tožečih strank do opravljanja gospodarskih dejavnosti na trgu Unije niti izvrševanja njune lastninske pravice pri proizvodnji in trženju zadevnih motornih koles.

185 Glede na vse navedeno je treba četrty del petega tožbenega razloga in s tem peti tožbeni razlog v celoti zavrniti.

6. Šesti tožbeni razlog: zloraba pooblastil Komisije za politične namene

186 Tožeči stranki trdita, da je čas sprejetja izpodbijanega sklepa zelo jasno pokazal, da je imelo ravnanje Komisije politične razloge. Tako trdita, da je Komisija zlorabila svoja pooblastila – ki ji omogočajo, da zagotovi, da se poreklo blaga, uvoženega v Unijo, pravilno določi tako, da od nacionalnih carinskih organov zahteva, naj razveljavijo odločbe ZIPB – izključno ali predvsem za druge namene, kot so tisti, za katere so bila pooblastila dana, s čimer je ogrozila namen teh pooblastil, ki je zagotoviti pravilne in harmonizirane „enake konkurenčne pogoje“ za gospodarske subjekte.

187 Komisija te trditve izpodbija.

188 Splošno sodišče ugotavlja, da tožeči stranki pod pretvezo domnevne „zlorabe pristojnosti“ s svojimi trditvami v okviru tega šestega tožbenega razloga dejansko zatrjujeta zlorabo pooblastil s strani Komisije. Tožeči stranki namreč s svojimi trditvami v bistvu trdita, da je izpodbijani sklep prikrit ukrep trgovinske politike, katerega namen je izvajati pritisk na vlado Združenih držav, da bi se odpovedala carinam, naloženim na podlagi člena 232 zakona o širitvi trgovine iz leta 1962.

189 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je o aktu, pri katerem so bila zlorabljena pooblastila, mogoče govoriti le, kadar je na podlagi objektivnih, upoštevnih in skladnih indicev mogoče sklepati, da je bil njegov izključni ali vsaj odločilni namen doseči drugačne cilje od tistih, ki jih navaja, ali izogniti se postopku, ki je za obravnavanje okoliščin predmetne zadeve posebej določen s Pogodbo (glej sodbo z dne 20. marca 2019, Foshan Lihua Ceramic/Komisija, T-310/16, EU:T:2019:170, točka 176 in navedena sodna praksa).

190 Tožeči stranki razen nejasnih in abstraktnih trditev nista predložili nobenega konkretnega dokaza, s katerim bi bilo mogoče dokazati, da je Komisija navedeni sklep sprejela za druge namene, kot so tisti, na katere se sklicuje, in sicer zagotoviti pravilno in enotno določitev porekla blaga, uvoženega v Unijo. Čeprav sta tožeči stranki predložili časopisne članke, od katerih so nekateri poleg tega nastali po sprejetju izpodbijanega sklepa, je treba ugotoviti, da se ti članki ne nanašajo niti na izpodbijani sklep niti na podobne sklepe. Poleg tega se ti članki bolj nanašajo na zaskrbljenost Komisije v zvezi z morebitno eskalacijo spora med Unijo in Združenimi državami v okviru skorajšnjega začetka veljavnosti dodatnih carin, določenih v Prilogi II k Uredbi 2018/886.

191 Zato tožeči stranki s tem, da se omejujeta na trditve, da je bil izpodbijani sklep sprejet „za politične namene“, zgolj navajata trditve.

192 Tako ni nobenega dokaza v podporo domneve, da se je postopek, ki je pripeljal do sprejetja izpodbijanega sklepa, začel z izključnim ali vsaj odločilnim namenom, da se dosežejo cilji, ki niso navedeni v točki 190 zgoraj.

193 Iz tega sledi, da je treba šesti tožbeni razlog zavrniti.

194 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba predlog za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa zavrniti.

C. Predlog za sprejem ukrepov procesnega vodstva ali pripravljalnih ukrepov

195 Komisija trdi, da je tretji predlog tožečih strank, s katerim Splošnemu sodišču predlagata, naj odredi ukrepe procesnega vodstva ali pripravljalne ukrepe, za katere meni, da so primerni, postal brezpredmeten, ker so bili dokumenti, na katere se sklicujeta tožeči stranki, objavljeni v odgovor na njun predlog v zvezi s tem, vložen na podlagi Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

196 Tožeči stranki menita, da bi Splošno sodišče vseeno lahko presodilo, da bi bilo koristno od Komisije zahtevati, naj predloži obsežnejše dokaze, saj dokumenti, ki jih je ta objavila, ne omogočajo zadostne podkrepitve njenih trditev.

197 Glede presoje predlogov za sprejem ukrepov procesnega vodstva ali pripravljalnih ukrepov, ki jih vložijo stranka v sporu, je treba opozoriti, da samo Splošno sodišče presoja morebitno potrebo po dopolnitvi podatkov, ki so mu na voljo o zadevah, o katerih odloča (glej sodbo z dne 22. novembra 2007, Sniace/Komisija, C-260/05 P, EU:C:2007:700, točka 77 in navedena sodna praksa).

198 V obravnavanem primeru tožeči stranki ne navajata natančno razlogov, s katerimi bi bilo mogoče utemeljiti ta predlog za sprejem ukrepov procesnega vodstva ali pripravljalnih ukrepov, kot to zahteva člen 88(2) Poslovnika Splošnega sodišča.

199 Vsekakor je treba poudariti, da so elementi iz spisa zadostni, da lahko Splošno sodišče odloči, in sicer na podlagi predlogov, tožbenih razlogov in trditev, podanih med postopkom, ter dokumentov, ki so jih predložile stranke.

200 Zato je treba predlog za sprejem ukrepov procesnega vodstva ali pripravljalnih ukrepov zavrniti.

201 Iz tega sledi, da je treba tožbo v celoti zavrniti, ne da bi se bilo treba izreči o dopustnosti dokumenta, ki ga je Komisija predložila za izvedbo obravnave in ki vsebuje prepis telefonske konference, ki je potekala 24. julija 2018 med družbo Harley-Davidson in predstavniki njenih delničarjev.

Stroški

202 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

203 Ker tožeči stranki nista uspeli, se jima v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi razširjeni senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbama Harley-Davidson Europe Ltd in Neovia Logistics Services International se naloži plačilo stroškov.

Papasavvas

Svenningsen

Jaeger

Mac Eochaidh

Pynnä

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 1. marca 2023.

Podpisi